

Kirjoittajat tulevat näkyviksi

Uudenmaan kirjoittajat ry – Nylands Skribenter fh: Antologia 2019. Lyhytproosaa ja runoja.

Kirjoittaja Kirsi Marttinen

Antologia 2019 on 50-vuotisjuhlakirja. Kirja koostuu 24 neljän kirjoittajan teksteistä. Aiheina ovat sota-aika, lapsuus, rakkaus, vaikeat kokemukset kuten alkoholismien vaikutukset, pettymykset ja ihmissuhteet.

Mika Räihän runo ”Helsinki-ilta” pysäytti minut.

”Kirjojen ystäväille on uutuuksikirjatulvasta

tullut sietämätön henkinen taakka:

Akateemisen kirjakaupan näyteikkunan ääressä

nähdessään uutuuksien valtavan määrän.

hän menettää järkensä!

Hän on kuvitellut voivansa itse lukea ne kaikki.

Ihmisvirta kuljettaa hänet pois.”

Muistan, kuinka ollessani lukiossa eräs koulukaverini totesi, että emme ehdi koskaan lukea kaikkia maailman hyviä kirjoja.

Hymyn huulille toi Ulla Welinin kertomus ”Mummo katos”. Tarinassa seikkailu alkaa, kun mummo lähtee ostamaan hajuvettä. Nyt korona-aikana ikäihmiset eivät voi hortoilla halutessaan hajuvettä ostamaan. Sattumuksien kautta kielontuoksuinen mummo löytyy.

Xene Turpela on kirjoittanut kaksi satua. Unessa tapahtuva ”Ellinoora ja irvistelevä Illumiina” sekä ”Pilvien prinsessa ja Vesien kuningas”. ”Pilvien prinsessa ja vesienkuningas” vie ajatukset Anni Swanin satuun ”Aaltojen salaisuus”. Turpelan sadussa Vesien kuningas suuttuu tyttärensä Merihelmeen ja tytär muuttuu Pouwa-joutseneksi Uuteen-Seelantiin. Turpela kuvaus Merihelmen yksinäisyydestä ja erilaisuudesta tuovat mieleen myös Ruman ankanpoikasen kohtalon erilaisena ja yksinäisenä.

Turpelan sadussa isä ja tytär ovat onnettomia. Kuten hyvään satuun kuuluu, lapsi löytää auttajia, jotka ihmettelevät hänen kauneuttaan. Ystävyys Taivaantähden kanssa auttaa Merihelmeä muistamaan historiansa. Aivan kuin Tove Janssonin novellin ”Kertomus näkymättömästä lapsesta” näkymätön tyttö tulisi näkyväksi ja nähdyksi omana itsenään ja löytäisi portin takaisin omaan maailmaan. Perhe on jälleen koossa. Sadun loppuun on kirjoitettu myös opetus: ”Ajan myötä he kaikki saivat huomata, että ihmisen osa on aivan kamala ja samalla suurenmoisen ihana. He elivät onnellisina vaiherikkaan elämänsä loppuun saakka.”

Turpela on onnistunut luomaan vanhan ajan sadun tunnelman tarinaan uskomattomine käänteineen. Tärkeää on onnellinen loppu: me selviämme. Satua kannattaa lukea lapsille ja aikuisille. Se vie sadun maailman ihmeellisiin ja yllättäviin ratkaisuihin.

Antologiassa kirjoittajien tekstit ovat tulleet näkyviksi. Ne ovat kansissa kuvaamassa heidän tunnelmiaan, joihin lukijana voin liittyä, toisiin enemmän ja toisiin vähemmän. Toivottavasti kirjoittaminen on tuonut

myös iloa. Kun korona-aikana on ilo jonkin verran laantunut, voidaan vielä käydä Harri Roussin "Karusellissa".

Taivas mustuu, taas umpeen pakahtuu

tuo pilvien tervahauta

Ei! Nyt harmaanharmaan valorailo valjastaa alleen:

Kirahveja, norsuja, lasten ja ponien ratsukkoja.

Vyöryssä pyörii hyrränä karuselli!

Tuo Hyrräävä pyörre luo kirjollaan sateenkaaren.

Näin siihen sikiää, kautta silmiäni

ilon siemen.

Kiitos kaikille kirjoittajille!

Kirsi Marttinen on kirjallisuusterapiaohjaaja ja työnohjaaja.